

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวานจดจำพ่อที่แสนหวานของลูกและลูกจะกลับมาเป็นเทพที่สาโทประธาน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับภารกิจแสงบุญในการจดจำระลึกถึง

คำถาม: เช่นที่ลูก ๆ มีประสบการณ์ของการดึงดูดของพ่อ ทำนองเดียวกันลูก ๆ ประเภทใดที่ทุกคนจะมีประสบการณ์ของการถูกดึงดูด?

คำตอบ: จากผู้ที่ได้กลายเป็นดอกไม้ เช่นที่เด็กเล็ก ๆ นั้นเป็นดอกไม้และไม่ตระหนักถึงกิเลสและดังนั้นทุกคนจึงถูกดึงดูดเข้าหาพวกเขา ทำนองเดียวกันเมื่อลูก ๆ กลายเป็นดอกไม้ นั่นคือเมื่อลูกนั้นกลับมาบริสุทธิ์ก็จะดึงดูดทุกคน ไม่ควรจะมีหนามของกิเลสใดในตัวลูก

โอมซานติ ลูก ๆ ทางจิตรู้ว่านี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกสามารถที่จะเห็นใบหน้าที่สูงส่งที่สุดในอนาคตของลูกหรือไม่? ลูกสามารถจะเห็นเครื่องแต่งกายที่สูงส่งที่สุดของลูกหรือไม่? ลูกสามารถจะรู้สึกหรือไม่ว่าลูกนั้นจะไปสู่โลกใหม่ยุคทองในราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์อีกครั้งนั้นคือไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด? ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นลูกมีความคิดเหล่านี้หรือไม่? เมื่อนักเรียนกำลังศึกษาเล่าเรียนสติปัญญาของพวกเขาก็มีสำนึกรู้ว่าพวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในชั้นเรียนใด “ฉันจะเป็น ‘นักกฎหมาย’” หรือ “ฉันจะกลายเป็นผู้หนึ่งผู้นี้” ทำนองเดียวกันเมื่อลูกนั้นอยู่ที่นั่นลูกก็ตระหนักถึงว่าลูกจะไปสู่ราชวงศ์วิษณุ สองรูปของวิษณุคือลักษมีและนารายณ์ เทวดา และเทวี ในเวลานี้สติปัญญาของลูกเป็นไปในทางจิต สิ่งเหล่านี้จะไม่ควมหม่นอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ นี่ไม่ใช่ฆนัมมธรรมดา (ความเป็นมิตรทางจิต) ลูกกำลังนั่งที่นั่นด้วยความเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งในความเป็นมิตรของบาบาที่แท้จริง ผู้ที่เรียกว่าเป็นชีวา ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้าง ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างและท่านให้ความรู้แก่นั้นแก่เรา รวาก็บว่าท่านกำลังบอกเรื่องราวของเมื่อวานนี้แก่พวกเรา ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นลูกต้องจดจำว่าลูกมาที่นี่เพื่อที่จะได้รับการชุบชีวิตใหม่นั้นคือเพื่อที่จะเปลี่ยนร่างของลูกให้กลายเป็นร่างของเทพ ดวงวิญญาณพูดว่า: นี่คือการร่างเก่าที่ทาโมประธานของฉันซึ่งฉันต้องเปลี่ยนและกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นก็สูงส่งอย่างยิ่ง ครูที่กำลังสอนลูกนั้นฉลาดยิ่งกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอย่างแน่นนอน ท่านกำลังให้การศึกษแก่เราและกำลังสอนเราให้ทำกรรมดีและดังนั้นท่านต้องสูงส่งอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าพระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดกำลังสอนพวกเรา ในอนาคตพวกเราจะเป็นเทพเช่นพวกเขา สิ่งที่เราากำลังศึกษาเล่าเรียนนั้นเป็นไปเพื่อโลกใหม่ในอนาคต ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับโลกใหม่ เวลานี้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายของโลกใหม่ แน่นนอนที่สิ่งนั้นต้องช้ารอย พ่ออธิบาย: พ่อสอนลูกและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ แน่นนอนบรรดาเทพก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน เป็นอาณาจักรที่สูงส่งใช่หรือไม่ ตลอดทั้งวันลูกต้องมีความคิดที่ว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณนั้นเคยไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่งและเวลานี้กำลังจดจำพ่อผู้บริสุทธิ์เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเองต้องเข้าใจความหมายของการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณจดจำพ่อที่แสนหวานของเขา พ่อพูดเองว่า: ลูก ๆ ด้วยการจดจำพ่อลูกจะกลายเป็นเทพที่สาโทประธาน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับภารกิจแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง แน่นนอนที่พ่อจะถามลูก ๆ ว่า: ลูกจดจำพ่อเป็นเวลานานเพียงไร? ในการจดจำระลึกถึงนั้นมีการบรรจบกับมา ยา ลูกเองก็สามารถเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเมื่อไม่ใช้การจาริกแสวงบุญแต่เป็นการบราหมากกว่า มีอุปสรรคมากมายในสิ่งนี้ มายาสรางอุปสรรคให้ลูกในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นั่นคือเธอทำให้ลูกลืม ลูกพูดว่า: บาบา พวกเรามีพายุของมายามากมายขณะที่กำลังอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่าน พายุอันดับหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่าง และแล้วก็ปัดตนหาราคะ และแล้วก็ปัดตนโศร ความละโมภ ความผูกพันยึดมั่น และความหลงทะนง ลูก ๆ พูดว่า: บาบา เราพยายามอย่างมากที่จะไม่มีอุปสรรคเมื่อเราอยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้นก็ยังมีความพายุวันนี้เป็นพายุของความโกรธหรือวันนั้นก็มีความพายุของความละโมภวันนี้นิสภาพของฉันทันตีมามากและฉันก็ไม่มีพายุใด ๆ ฉันอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงทั้งวันและมีความสุขอย่างมาก ฉันจดจำบาบาอย่างมากมาย น้ำตาของความรักก็เฝ้าแต่ไหลรินในการจดจำระลึกถึง ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะกลับมาอ่อนหวาน ลูก ๆ เข้าใจว่าลูกนั้นได้ไปถึงที่ใดด้วยการพ่ายแพ้มายา ลูกบางคนนั้นก็คิดคำนวณว่ามีกี่เดือน กี่วันใน 1 วงจร ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าหากใครบางคนพูดว่าระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปีและแล้วก็ไม่สามารถที่จะมีใครคิดคำนวณสิ่งใดได้ พ่ออธิบายว่า: วงจรโลกนี้เฝ้าแต่หมุนไป ลูกรู้ว่าลูกใช้กษัตริย์เกิดในทั้งวงจรและลูกเข้าไปสู่ราชวงศ์อย่างไร สิ่งเหล่านี้ใหม่อย่างแท้จริง เป็นความรู้ใหม่เพื่อโลกใหม่ สวรรค์นั้นก็เรียกว่าเป็นโลกใหม่ ลูกนั้นจะพูดว่าลูกคือมนุษย์ในเวลานี้และกำลังจะกลายเป็นเทพ สถานภาพเทพนั้นสูงส่ง ลูก ๆ รู้ว่าลูกกำลังได้รับความรู้ที่พิเศษที่สุด ผู้เดียวที่กำลังสอนพวกเรานั้นพิเศษที่สุด เป็นผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ ท่านไม่ได้มีภาพลักษณ์ที่มีตัวตน ท่านนั้นไม่มีตัวตนเสมอ เพียงแต่ดูว่าท่านนั้นมีบทบาทที่ดีมากในละครอย่างไร พ่อสอนเราอย่างไร? พ่อพูดเองว่า: พ่อเข้ามาในร่างนั้นร่างนี้ ท่านบอกลูกด้วยเช่นกันว่าท่านเข้ามาในร่างใด ผู้คนนั้นสับสนว่า: ท่านนั้นเข้ามาในร่างเดียวกันนั้นเสมอหรือ? อย่างไรก็ตามนี่คือ

ละคร ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในสิ่งนั้น เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รับฟังสิ่งเหล่านี้และเข้าใจถึงเหล่านั้น แล้วจึงถ่ายทอดแก่ผู้อื่นด้วยวิธีการที่ซื้พบาสอนลูกและแล้วพวกเราที่จะสอนดวงวิญญาณอื่น เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น ดวงวิญญาณนั้นมีคุณค่าที่สุด ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและเป็นอมตะ เป็นเพียงร่างกายเท่านั้นที่ถูกทำลาย พวกเราดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้จากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของเรา พวกเรากำลังได้รับความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างและ 84ชาติเกิด ใครกำลังได้รับความรู้? ดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้นั้น ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ความผูกพันยึดมั่นนั้นควรจะเป็นไปต่อสิ่งที่ไม่สูญสลายเท่านั้นไม่ใช่สิ่งที่สูญสลาย ลูกเคยมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างที่สูญสลายมาเป็นเวลานานมาก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณและลูกต้องละทิ้งสำนึกของร่างกาย ลูกๆ บางคนก็เขียน: ฉันดวงวิญญาณได้ทำงานนี้ ฉันดวงวิญญาณได้ให้คำบรรยายนี้ในวันนี้ ฉันดวงวิญญาณจดจำบาบาอย่างมากในวันนี้ ผู้เตียวนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านกำลังให้ความรู้มากมายอย่างยิ่งแก่ลูก ลูกรู้จักโลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้คนนั้นไม่มีสำนึกของสิ่งใดในสติปัญญาของเขา สติปัญญาของลูกนั้นสำนึกรู้ว่าใครคือผู้สร้าง ผู้สร้างของโลกมนุษย์นี้ได้รับการจดจำและดังนั้นท่านต้องมาที่นี่เพื่อที่จะกระทำ ลูกรู้ว่าไม่มีมนุษย์อื่นใดจดจำดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด พ่อผู้เตียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นร่างกายลูกนั้นก็ได้ออกกลับหัว ดวงวิญญาณคือสัจจะ ผู้มีชีวิต และเป็นตัวของความปิติ ค่ายกย่องสูงสุดนั้นเป็นของดวงวิญญาณ มีค่ายกย่องของดวงวิญญาณของพ่อผู้เตียวมากมายอย่างยิ่ง ท่านเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ยุ่งนั้นจะไม่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขหรือเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่เลย นี่คือการยกย่องของพ่อ ลูกแต่ละคนคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขด้วยเช่นกันเพราะลูกคือลูกๆ ของพ่อฉัน ผู้ที่จัดความทุกข์ของทุกคนและให้ความสุขแก่พวกเขาใช่หรือไม่ และนั่นก็เป็นไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจรด้วย ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ เพียงพ่อผู้เตียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ พวกเราไม่มีความรู้ หากพวกเราไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อผู้เตียว พวกเราจะมีความรู้อื่นใดเล่า? เวลานี้ลูกรู้สึกว่าคุณคือผู้ที่รับความรู้มาก่อน ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้รู้สิ่งใด ทารกนั้นก็ไม่ได้มีความรู้ใดๆ หรือข้อบกพร่องใด ดังนั้นเนื่องจากเป็นทารกที่บริสุทธิ์จึงกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งเด็กนั้นเยาว์วัยเพียงใดก็จะเป็นดอกไม้อันดับหนึ่งมากขึ้นเท่านั้น เกือบจะเป็นราวกับว่าเขาอยู่ในสภาพอยู่เหนือวงจรกรรมของเขา เขาไม่ได้รู้สิ่งใดเกี่ยวกับกรรมหรือกรรมที่เป็นบาป ทารกนั้นก็เพียงแต่รู้จักตนเอง เขาเป็นดอกไม้และดังนั้นจึงดึงดูดทุกคน เช่นที่เวลานี้บาบา กำลังดึงดูดลูก พ่อฉันได้มาเพื่อทำให้ลูกทั้งหมดเป็นดอกไม้ ลูกมีหนามที่ไม่ดีมากในตัวลูกด้วยเช่นกัน มีหนามของกิเลสทั้งห้า ในเวลานี้ลูกมีความรู้ของดอกไม้และหนาม มีป้าหนามด้วยเช่นกัน ป้าของพุ่มบาบูลนั้นใหญ่โตมาก สิ่งต่างๆ มากมายทำขึ้นมาจากหนามเหล่านั้น หนามนั้นเทียบได้กับมนุษย์ พ่ออธิบาย: ในเวลานี้มีหนามที่เป็นมนุษย์มากมายเป็นเหตุของความทุกข์มากมาย เหตุนี้เองโลกนี้จึงเรียกว่าเป็นโลกของความทุกข์ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: พ่อคือผู้ประทานความสุข มายาราวนั้นคือผู้ประทานความทุกข์ ในยุคทองจะไม่มีมายาและสิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นที่นั่นเลย ในละครบทบาทเดียวกันไม่มีการแสดงซ้ำ ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าทุกบทบาทการแสดงนั้นใหม่ เพียงแต่คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ตั้งแต่ยุคทองจนถึงเวลานี้ วันเวลาเปลี่ยนกิจกรรมนั้นก็เปลี่ยนไป บันทึกของกิจกรรมของ 5000 ปีที่สมบูรณ์นั้นถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณและสิ่งนี้ไม่สามารถเปลี่ยนได้ แต่ละดวงวิญญาณมีการบันทึกบทบาทของเขาเอง ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเดียวนี้ เวลานี้ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ นี่คือการเรียนใช่หรือไม่ ลูกนั้นต้องรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก นี่คือการเรียนที่จะจดจำพ่อและจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ก่อนหน้าสิ่งนี้ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกนั้นต้องกลายเป็นเช่นนั้น? พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ลูกเคยเป็นเช่นนั้นในตอนแรกและแล้วก็ลงมาที่ละน้อยและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นเช่นนั้น มองดูว่าโลกนั้นได้กลายเป็นอะไร! มีมนุษย์จำนวนมาก เพียงแต่คิดว่าอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์จะเป็นเช่นไร พระราชวังที่ซึ่งพวกเขาอยู่นั้นจะประดับประดาด้วยเพชรพลอย สิ่งนี้ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์ ที่นั่นลูกจะสร้างพระราชวังของลูกเอง ไม่ใช่ชาววาราก้า (เมืองทองคำของกฤษณะ) จะปรากฏขึ้นมาจากเบื้องล่างอย่างเช่นที่พวกเขาได้แสดงไว้ในคัมภีร์ คำว่า “คัมภีร์” นั้นได้ดำเนินมา พวกเขาไม่สามารถจะเรียกสิ่งนั้นเป็นสิ่งอื่นใดได้ หนังสือตำราอื่นๆ นั้นเป็นไปเพื่อการศึกษาเล่าเรียน หนังสือประเภทอื่นคือนวนิยาย อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้เรียกว่าเป็นคัมภีร์หรือตำราทางศาสนา หนังสืออื่นนั้นก็เป็นไปเพื่อจะศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ก็เรียกว่าเป็นผู้ทำบักดี มีสองสิ่งบักดีและความรู้ มีการวางเฉยในสิ่งใด บักดีคือความรู้? แน่่อนที่จะกล่าวได้ว่าเป็นบักดี เวลานี้ลูกๆ กำลังได้รับความรู้ที่จะทำให้ลูกนั้นกลับมาสูงส่งอย่างยิ่ง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้ประทานความสุข ดินแดนแห่งความสุขนั้นเรียกว่าเป็นสวรรค์ ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและดังนั้นท่านจึงสอนลูก เป็นลูกๆ ดวงวิญญาณที่รับฟังความรู้นี้ ดวงวิญญาณไม่ได้มีศาสนา ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายศาสนาทางร่างกายจึงแตกต่างกัน ศาสนาของดวงวิญญาณคืออะไร ดวงวิญญาณเป็นเหมือนจุดและเป็นตัวแห่งความสงบ ดวงวิญญาณ

อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลานี้พ่ออธิบ าย: ลูกๆ ทั้งหมดนั้นมีสิทธิ์ มีลูกๆ มากมายที่ได้แปรเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นและแล้วพวกเขาก็จะปรากฏขึ้นและกลับคืนสู่ศาสนาดั้งเดิมของพวกเขา ผู้ที่ได้จากไปสู่ศาสนาเทพและไปสู่ศาสนาอื่นทั้งหมดนั้นจะกลับมาสู่สถานที่ของเขาเอง ไม่มีใครอื่นจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อเป็นในสิ่งนี้ที่ทุกคนนั้นอยู่อย่างสับสน เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าใครกำลังสอนลูก พ่อกำลังสอนลูก กฎณะคือผู้มีร่างกาย ผู้นี้(บราห์มา) เรียกว่าเป็นดาด้า ทั้งหมดนั้นคือพี่น้องและทั้งหมดก็ขึ้นอยู่กับสถานภาพ นี่คือการร่างของพี่น้องชายและนี่คือการร่างของพี่น้องหญิง เวลานี้ลูกๆ รู้สิ่งนี้ด้วย ดวงวิญญาณนั้นเป็นเพียงดวงดาวเล็กๆ ความรู้ทั้งหมดนี้เพียงแต่อยู่ในดวงดาวเล็กๆ ดวงดาวไม่สามารถพูดโดยที่ไม่มีร่างกาย ดวงดาวนั้นต้องการอวัยวะที่ซึ่งจะใช้เพื่อเล่นบทบาท โลกของดวงดาวนั้นแยกห่างไปและแล้วดวงวิญญาณก็มาที่นี่และนำร่างกายมาใช้ นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเป็นจุดเล็กๆ ในขณะที่ร่างกายนั้นใหญ่โต ดังนั้นผู้คนจึงจดจำสิ่งนั้น(ร่างกาย)อย่างมาก เวลานี้ลูกต้องจดจำดวงวิญญาณหนึ่งเดียว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว ท่านคือสัจจะ เมื่อขุมขุมของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดเกิดขึ้นก็ได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณได้อยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน พวกเราได้อยู่แยกห่างจากบาบา ลูกจดจำได้หรือไม่ว่าลูกนั้นแยกห่างมาเป็นเวลานานเพียงไร พ่อมาและบอกลูกถึงสิ่งที่ท่านนั้นเคยบอกลูกทุกวงจร ไม่สามารถจะมีการเปลี่ยนแปลงแม้เพียงน้อยนิดในสิ่งนั้น ทุกการกระทำที่เกิดขึ้นในแต่ละวินาทีนั้นใหม่ รวากับว่าลูกกำลังอยู่เบื้องหลังทุกวินาทีที่ผ่านมา ทุกนาทีที่ผ่านมา สิ่งเหล่านั้นเฝ้าแต่ผ่านไป ดังนั้นลูกจึงสามารถพูดว่าลูกได้ไปผ่านหลายต่อหลายปี หลายวัน หลายนาที่ และหลายวินาที จะเป็น 5000 ปีที่สมบูรณ์ และแล้วก็จะเริ่มต้นจากเลขหนึ่ง มีบัญญัติที่ถูกต้อง ทุกนาที่และวินาทีนั้นถูกบันทึกไว้ หากบางคนนั้นจะถามลูกว่าใครบางคนได้ใช้ที่ชาติเกิด ลูกสามารถคิดคำนวณและตอบกฎณะได้ใช้ชาติเกิดอันดับหนึ่ง ลูกไม่สามารถคิดคำนวณทุกนาที่และทุกวินาทีสำหรับชีวิต วันที่ เวลา และนาที่สำหรับกฎณะนั้นมีการอ้างอิงไว้ สามารถมีความแตกต่างของนาที่หรือวินาทีในนาฬิกาของมนุษย์แต่ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงน้อยนิดที่สุดในช่วงเวลาที่ยืบบาบาได้อวตารแม้แต่หนึ่งเดียว ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งจะบอกได้ว่าเมื่อไหร่ที่ท่านได้มา ไม่ใช่ว่าท่านได้มาเมื่อบาบาได้นิมิต ไม่เลย ใครก็ตามสามารถจะคาดการณ์ได้เท่านั้น ไม่ใช่ว่าท่านนั้นได้เข้ามาในเวลาที่ท่านได้นิมิตที่ท่านนั้นต้องกลายเป็นผู้ขึ้นผู้นำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข จงกลายเป็นผู้ประทานความสุข ขจัดความทุกข์ของทุกคนและให้ความสุขแก่ทุกคน อย่าได้กลายเป็นหนามที่เป็นเหตุของความทุกข์
2. ดวงวิญญาณในร่างที่สูญสลายนี้มีคุณค่าที่สุด เป็นอมตะและไม่สูญสลาย ดังนั้นจงมีความรักต่อสิ่งที่ไม่สูญสลาย จบสิ้นสำนึกของร่างกาย

พร: ขอให้ลูกไม่มีตัวตน(นิราการิ) และถือเครื่องประดับ(อลานการิ)ทั้งหมด ดังนั้นเอาชนะสถานการณ์ที่ปั่นป่วนทั้งหมดด้วยสภาพดั้งเดิมของลูก

ผู้ที่ถือเครื่องประดับไม่สามารถมีความหลงทะนงตนของร่างกาย(เดห์ อหานการิ)ได้ การเป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนและถือเครื่องประดับคือ “มานมานะภาพ” และ “มาตยาจิภาพ” เมื่อลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกสามารถเอาชนะสถานการณ์ที่ปั่นป่วนทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย โดยการการทำสิ่งนั้นประเภททั้งหมดของธรรมชาติเก่าของลูกจะจบสิ้น โดยการมองดูไปที่ตัวของลูกเองในสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณทุกสิ่งทั้งหมดของธรรมชาติและความขัดแย้งจะจบสิ้น และลูกจะพัฒนาพลังทั้งหมดที่สามารถเผชิญสิ่งใดก็ตามได้

คติพจน์: หนึ่งก้าวของลูกของการมีความคิดนำลูกไปสู่พันก้าวของการช่วยเหลือจากพ่อ

ประสบการณ์ของสภาพเป็นแสงที่เบาสบาย:

- 7) เทวดานางฟ้าไม่เคยวางเท้าของพวกเขาบนพื้นดิน เทวดานางฟ้าคือผู้ที่โอบน้อม แรงดึงดูดของโลกไม่สามารถดึงดูดพวกเขา ลงมา ดังนั้นแม้ว่ามีความสวยงามของกรรทองก็ไม่ถูกติดกับในสิ่งนั้น จงเป็นอิสระอย่างสม่ำเสมอและเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและท้องทวารไปรอบอานาเขตที่ละเอียดอ่อน

*** โอสมชานติ ***